

מוצי בצר
"חקלאות זו לא פוליטיקה –
חקלאות זו דרך חיים"

ראובן זלץ

את מוצי (אמציה) בצר אולי מיותר להציג, חקלאי בן חקלאי שהקים בעשר אצבעותיו משק חקלאי מפותח, חדשני ומתקדם. מוצי נחשב לאחד האנשים המשפיעים בתחומו בזכות סקרנותו הבלתי נלאית והתנהלותו החדשנית בתחום המיכון החקלאי •

אנחנו יושבים במשרדו במתחם המרשים בו מתנהלת הפעילות החקלאית והטכנולוגית הענפה של עבודתו. המתחם נמצא בפאתי מושב בית לחם הגלילית (מחוץ לתחום המושב) והינו חלק מהמשק המשפחתי. מוצי בן למשפחת בצר, מהמשפחות הוותיקות בעמק, דור שלישי למשפחות חקלאים. יליד נהל שעבר כתינוק עם משפחתו לבית לחם הגלילית. אביו שרת בצבא קבע בעוד אימו ניהלה משק חקלאי מלא. לאחר הצבא רכש מוצי משק חקלאי עצמאי במושב ואחיו מתנהל במשק ההורים.

אדם פשוט מוצי בצד, איש נעים להתרועע בעל חוש הומור מפותח, מציאותי מאוד, מכיר את ענף החקלאות מפנים ומבחוץ ודואג מאוד למצבו של ענף החקלאות, אך נראה כי האופטימיות וניסיון החיים שצבר, לא יעצור אותו מלהמשיך קדימה במרץ למרות הקשיים והמכשולים.

בר עבודות חקלאיות חברה בע"מ

מוצי בצר, אב לארבעה ילדים, הקים את משק מכונות חקלאיות בשנת 77, הוא היה בין הראשונים שנכנס לתחום קציר תחמיץ בקומביינים. באותה עת החלו לקום מרכזי המזון הגדולים של המושבים ומוצי התקדם עם הענף והתמקצע. כיום החברה, 'בר עבודות חקלאיות' קוצרת כרבע מהתחמיץ הארצי. החברה מנוהלת על ידי מיקי פאר שהוא גם שותף בבעלות החברה. מוצי "אנחנו מחזיקים עשרה מערכי קציר תחמיץ גדולים וחדשים ובעלי מגוון כלים היודע לספק כל דרישה הנוצרת לעיתים בשטח. מגוון סוגי שולחנות הקציר וסוגי הקומביינים השונים מאפשרים לנו לטפל בכל סוגי התחמיץ". זוהי למעשה החברה הגדולה בארץ והדומיננטית בהעברת חומרי גלם מהמגדלים לרפתנים ומרכזי מזון. במשך

"מאמץ להעסיק בני משקים וחקלאים שהם הלקוחות שלנו". בצר

מעמד אמין וחזק. מיקי פאר ומוצי בצר

אז איך היית מגדיר את עצמך, חקלאי, יום?

"למעשה, אני חקלאי גאה אשר בזכות סקרנותי הרבה ואהבתי לענף – חשוב לי להתקדם ולקדם פתרונות בשטח החקלאות, המיכון החקלאי וטכנולוגיה חקלאית".

ומצב החקלאות בישראל?

"אני מרגיש שמצבנו בכי רע וברור לי שהגענו לתחתית ומכאן נותר לנו רק לעלות. מדינת ישראל היא בין היחידות בעולם שבה החקלאות לא מוכרת כצורך ומשאב לאומי. התנועה ההתיישבותית וחקלאי ישראל הפכו למטרה קלה וללא שום אפשרות של הגנה ותמיכה. ישנה תחושה כי המדיניות הקיימת תגרום להרס מוחלט של החקלאות. ציונות, בטחון וחקלאות קשורים האחד בשני והמדינה שמוותרת על החקלאות שלה פוגעת – לדעתי – ביסודות הבסיסיים לקיום והתפתחות מדינתנו ומפרה את האיזון המשולש הנ"ל. היכולת של מוסדות המדינה לשלוט או לעשות כרצונם במשאבי טבע המתחילים בקרקע, ממשיכים במים ועד לאוצרות טבע לאומיים, צריכה להיעשות ולהתנהל ברגישות ובמקצועיות. מאחר וחקלאות זו לא פוליטיקה – חקלאות זו דרך חיים, הברירה שנותנה לנו החקלאים הרוצים להמשיך ולקיים את ענף החקלאות ומפעל ההתיישבות החקלאית זה לגרום להקמת משרד חקלאות מקצועי אשר יופרד מהפוליטיקאים ויופעל על ידי בעלי מקצוע מומחים בתחום." ▲

"אנחנו מחזיקים עשרה מערכי קציר תחמיץ גדולים וחדשים ובעלי מגוון כלים היודע לספק כל דרישה הנוצרת לעיתים בשטח. מגוון סוגי שולחנות הקציר וסוגי הקומביינים השונים מאפשרים לנו לטפל בכל סוגי התחמיץ"

בתחום הבקר ואני הייתי איש הטכנולוגיות. השותפות הזו חצתה גבולות תרתי משמע והיינו מהראשונים שהגענו לכל ארצות מרכז אסיה, סין ורוסיה כבעלי מקצוע בתחום. ניהלנו רפתות בקרואטיה, היינו שותפים בבניית הרפת של תנובה ברומניה, הפעילות הייתה בעיקר סביב ייעוץ והכוונה".

